

From: Griffie
Sent: dinsdag 14 april 2026 09:45:12
To: Info - Gemeente Lansingerland
Cc:
Subject: FW: Zorgen en aandachtspunten m.b.t. project LOO2 (Noordpolder)

Van: [REDACTED]
Verzonden: vrijdag 10 april 2026 18:12
Aan: Griffie <griffie@lansingerland.nl>
Onderwerp: Zorgen en aandachtspunten m.b.t. project LOO2 (Noordpolder)

Let op: deze e-mail komt van iemand die niet bij de gemeente Lansingerland werkt. Klik niet op links, open geen bijlagen en antwoord alleen als je zeker weet dat deze e-mail vertrouwd is.

Geachte griffier,

Na het lezen van de Heraut voel ik mij, als inwoner van Lansingerland en bewoner van de Edelsteenwijk, genoodzaakt om mijn stem te laten horen met betrekking tot het project op de Noordpolder (LOO2). In het artikel werd gesproken over het verder toelichten van de plannen op 16 april, waar wij ook kort hiervoor een brief van hebben ontvangen waarin wij werden uitgenodigd om deze bijeenkomst bij te wonen. Die brief leek ruimte te bieden voor discussie, maar het artikel in de Heraut impliceert dat de belangrijke keuzes als vast lijken te staan. Dat gevoel – dat we in een richting worden meegenomen waar nog weinig van af te wijken valt – heeft ervoor gezorgd dat ik moest schrijven en mijn zorgen moest delen.

Laat ik beginnen met zeggen dat ik kan begrijpen dat er behoefte is aan opvang en huisvesting in Nederland. Ik kan er moeite mee hebben dat dit gebeurt, maar ik beseft mij ook dat er een plek binnen onze gemeente moet zijn voor opvang. Daarom vond ik het belangrijk om vanaf het begin open het gesprek aan te gaan en mee te denken met deze locatie.

Wat mij echter dwars blijft zitten, is het verschil tussen wat er gezegd wordt en wat er daadwerkelijk wordt gedaan. Tijdens bijeenkomsten werd meerdere keren gesproken over tijdelijke woningbouw, voor een relatief korte periode, maar met de mogelijkheid tot verlenging van twee keer vijf jaar. In de praktijk betekent dit dat er voor een zeer lange tijd een opvanglocatie komt. Ook de naam LOO2 – langdurige opvang Oekraïners – zegt dit eigenlijk al. Dit zorgt bij mij voor het gevoel dat we niet eerlijk meegenomen werden in het verhaal.

De eerste opvanglocatie, LOO1, wordt door de gemeente als succesvol gezien. Dat hebben we vaker gehoord, maar hoe die conclusie tot stand is gekomen, blijft geheel onduidelijk. Tegelijkertijd is met eigen ogen te zien dat het beeld dat vooraf geschetst werd helemaal niet overeenkomt met de werkelijkheid. Waar een groene, verzorgde omgeving werd beloofd, zie je nu vooral een kale, zanderige plek, waarbij het groen eerder lijkt af te nemen dan toe te nemen. Hoe moet ik dan het vertrouwen hebben dat LOO2 uit zal pakken zoals er afgebeeld wordt?

De reden dat LOO2 er komt, is door de successie van LOO1, maar LOO1 en LOO2 verschillen expliciet van elkaar. LOO1 ligt op een plek waar geen omwonenden zijn en waar geen directe overlast ervaren kan worden. LOO2 komt pal naast een woonwijk te liggen. In een omgeving waar het nu zo rustig is, waar je de vogels hoort fluiten en uitkijkt op een weiland met koeien, zal de impact enorm zijn. Dat is niet een detailverschil, maar een totaal andere situatie.

Ook de samenstelling van de toekomstige bewoners is anders. LOO1 biedt plek voor Oekraïners en spoedzoekers, maar LOO2 zal ook statushouders omvatten. Er wordt uitgegaan van een positief scenario, maar de mogelijke keerzijde mag niet benoemd worden. Terwijl we ook gewoon zien dat dit soort projecten in Nederland uitdagingen met zich mee brengen. Denk aan overlast, druk op voorzieningen of integratie. Ik zeg niet dat het hier mis zal gaan, maar ik vind wel dat we ook die kant van het verhaal eerlijk moeten bespreken.

Het participatietraject met de omwonenden gaf in eerste instantie het gevoel dat we mee mochten denken, maar in werkelijkheid leek het alsof de belangrijkste keuzes al vaststonden. Op kleinere punten is geluisterd, zoals de auto-doorgang, en dat waardeer ik enorm. Maar op hoofdlijnen was er geen ruimte voor discussie.

Een concreet voorbeeld waar ik moeite mee heb, is het geplande fietspad. De huidige plannen richten zich op een verbinding met de Edelsteenwijk, met als (tegen ons vertelde) doel betere bereikbaarheid. Maar als je de buurt kent, is een verbinding richting de bushalte Anthuriumweg veel logischer. Die route is korter, goedkoper, vraagt minder ingrepen op het landschap en biedt perfecte aansluiting naar omliggende plaatsen zoals Zoetermeer, Bleiswijk en Bergschenhoek. Bovendien kan je anders wel verwachten dat mensen zelf een kortere route zullen maken naar de bus toe, de welbekende olifantenpaadjes, waarvan er ook al een in de Noordpolder ligt.

Tot slot wil ik benoemen dat dit project niet alleen inhoudelijke zorgen oproept, maar ook iets doet met de sfeer in de wijk. Op een plek waar al 40 jaar iedereen in rust met elkaar samenleeft, leidt dit project tot spanningen. Een recent incident in de Agaat nadat er discussies waren in een buurtgroepsapp, waarbij hakenkruizen voor de deur werden gekrijt, laat zien dat de discussie zorgt voor concrete polarisatie. Dat is een ontwikkeling die mij grote zorgen baart.

Ik vraag u daarom om kritisch te blijven kijken naar dit project. Niet alleen naar de plannen op papier, maar ook hoe deze worden ervaren. En vooral; om ervoor te zorgen dat wat er wordt gezegd, ook daadwerkelijk overeenkomt met wat er wordt gedaan. Alleen op die manier blijft er vertrouwen.

Met vriendelijke groet,
[REDACTED]